

ת"פ 21/03/26876 - מדינת ישראל ע"י נגד פלוני ע"י

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 21-03-26876 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני:	כבוד השופט ארנון איתן
בעניין:	המאשימה
נגד:	פלוני ע"י ב"כ עווה"ד מאיר ארנולד
הנאשם	

גזר דין (לא הרשעה)

1. ביום 12.5.2022 הנאשם הורשע בהתאם להודאותו, במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של תקיפה סתם בת-זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בגין-זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין. סוכם בין הצדדים כי הנאשם יופנה לקבללת תסוקיר מבחן אשר יבחן גם את סוגיות ההרשעה. המאשימה הוסיפה כי עדמתה, בכפוף למסקירה חיובי תהא להטלת עונש מאסר על דרך עבודות השירות, וככל והמסקירה יהיה שלילי תעתרור למסר בפועל.
2. בחלקו הכללי של כתב האישום ציין, כי במוועדים הרלבנטיים לכתב האישום, הנאשם והגב' *** (להלן: "**המתלוננת**") היו בני זוג ולהם 5 ילדים مشותפים. בני הזוג התגוררו בדירות המשותף ברחוב רואבן בעופרה (להלן: "הבית").
3. על פי הנטען באישום הראשון, ביום 19.1.17 בשעה שאינה ידועה במדוקק למאשימה, נתגלו ויכוח בין בני הזוג עת שהו בבית, במהלךו צעק הנאשם על המתלוננת וקידל אותה "שרמוטה, זונה, בוגדת". באותו הנסיבות, עמדה המתלוננת מול הנאשם שכשגביה מופנה למקרר במטבח, והנאשם ניסה להכותה במכת אגרוף שפגעה במקרר וגרמה לו למכתוב. מיד לאחר מכן, נטל תפוזים שהיו מונחים בקערה, השליכם על המתלוננת ופגע בצלעות, בגב ובכתפייה.
4. בשלב זה, ילדיהם התעוררו, והמתלוננת ליוותה אותם לחדרם. כשחזרה למטבח, המשיך הנאשם לזרוק על המתלוננת תפוזים בחזקה. המתלוננת נמלטה מהבית לכיוון רכבה, כאשר הנאשם דולק אחריה, חוטף ממנה את מפתחות הרכב לאחר שכביר ישבה ברכב. בשלב זה, ברחה המתלוננת לבן שעשוים סמוך והתחבאה בו משך 40 דקות. המתלוננת התחבאה בהודעות עם חברתה, ולאחר שהבינה כי ילדיה לבד בבית, חזרה לבית. כתוצאה מעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות בדמות סימנים כחולים במקומות בהם נפגעה.
5. על פי עובדות האישום השני, ביום 19.3.22 בשעה שאינה ידועה במדוקק, נתגלו ויכוח בין בני הזוג עת שהו בבית במהלךו קידל הנאשם את המתלוננת. המתלוננת ביקשה להפסיק את שצח הקללות והושיטה יד לעבר פיו של

הנאשם, אשר לא נגעה בו. בתגובה, תקף הנאשם את המטלוננט בכר שעיקם את ידה והפילה לרצפה. כתוצאה מעשיו של הנאשם, ניגר דם בפניה של המטלוננט וגרמו לה חבלות בשפטים.

6. במועד מתן גזר הדין, ובمعנה לשאלות בית המשפט, הבהיר המאשימה, כי ביחס לאישום 2, ובהתאם להסתמאות שבין הצדדים, החבלה שנגירה למטלוננט היא כתוצאה מהනפילה ומהמכה ברצפה.

taskir shirot hambech

7. בתסקיר שהוגש ציון, כי הנאשם כבן 38, גrown ואב ל-5 ילדים בגילאי 13-6 שנים. הנאשם מתגורר בעופרה עם בנו ועובד כמנהל מערך אבטחה של עיריית ירושלים מזה כ-9 שנים.

8. הנאשם גדל בבית נורטובי, סיימ 12 שנות לימוד, בעל תעודה בגרות. הנאשם שירת במשטרת הצבאית החקירת כלאין כ-4 שנים. לאחר סיום השירות, התנדב למילואים משך כ-7 שנים. עוד ציון, כי מזה כ-5 שנים סובל מפריצת דיסק בגב ובצוואר בעקבות תאונה. הנאשם מטופל בקנאביס רפואי בראשון.

9. בני הזוג הת桓נו בשנת 2008 והתגרשו בשנת 2019. הנאשם תיאר בתחילת קשר טוב וקרוב למרות פערים שהיו קיימים ביניהם, אשר הובילו בסופו של דבר לעימותים. לדבריו, המטלוננט נגנה באלים כלפי מתחילה נישואיהם ובמהלך השנים, כאשר הוא אינו מגיב לכך. עוד הוסיף, כי מאוחר וחל שינוי במצבה הבריאותי כפי המתואר בתסקיר, הוא היה מטפל בעיקר בילדים והמפרנס היחיד, מצב אשר הביאו לקשיים רגשיים אשר שלא שיתף בהם את סביבתו ולא קיבל סיוע בשל כך. בהמשך תיאר כי בעקבות קושי זה, ביקש למכת לעוז זוגי. משך מספר מפגשים נערכו הטיפול יחד עמה, עד שבשלב מסוים היא עזבה את הטיפול, והוא ממשיך בו לבדו.

10. שירות המבחן ציון, כי הנאשם שלל אלימות גופנית שלו כלפי המטלוננט. לדבריו, בני הזוג התגרשו לאחר האירוע נשוא כתוב האישום, וכיום אין ביניהם קשר אלא סביב נושאים הקשורים לטיפול בילדים. הבן הבכור מצוי בஸמורת קבועה אצל הנאשם ויתר הילדים בஸמורת משותפת.

11. המטלוננט כבת 42, עבדה כאופטומטריסטית וכיום מתקיימת מקצתה נכות של הביטוח הלאומי. המטלוננט תיארה כי במהלך השנים התיחס אליה בזלזול, נגגה כלפי המטלוננט נגativa ושותנית אשר גרמו לה לחוש בחוסר ביטחון בבית. עוד הוסיףה, כי הנאשם גרם לה לבידוד מחבריה ובני משפחתה, וכאשר הבריאה מחלתה, סייעה לנשים שהיו במצבה. המטלוננט תיארה כי הדבר גרם לנאים להרגיש שאינו שולט בה עוד ועל כן התפרץ כלפיה באירוע. המטלוננט שללה אלימות פיזית של הנאשם כלפיה משך שנים, בלבד מדחיפות מעטות, כאשר היה צעוק בעיקר ולעתים אף מקלל.

12. מבדיקה שערך שירות המבחן עםמנהלת לשכת הרווחה האזרחית נמסר, כי המשפחה מוכרת לגורמי הרווחה לשיעור בהשמת הילדים, החל מתקופת מחלתה של המטלוננט. ציון, כי בתחילת היה הנאשם תוקפני כלפי צוות הרווחה אך לאחר הגירושים, חל שינוי לטובה בהתנהגותו ובאמון שנתן בצוות המטפל, כאשר הוא משפט פעל לה באופן מלא. הוסף, כי האלים בה נקט הנאשם כלפי המטלוננט הפתיעו אותם, לאחר והשניים שידרו יחס אהבה ושיתוף פעולה הדדי.

13. בהתייחס להליך הפלילי נמסר, כי במידה ופרנסתו של הנאשם תיפגע, הדבר יעורר את המצב המשפחת, את

מצבם של הילדיים והזון המסויים שהושג עבולם.

14. הנאשם נטל אחראות מלאה על מעשיו והביע חרטה על המעשים. לדבריו, העבירות בוצעו בתקופה בה המתלוונת החילימה ממלחתה אך הטיפול בבית ובילדים המשיך להיות מוטל עליו, ומשהרגיש כי היא מתרחקת מהמשפחה וחש שאינה נאמנה לו, הגיב בצורה אלימה ותוקפנית כלפי.

15. שירות המבחן התרשם מאדם בעל יולדות נוקשה אשר מאז צבר תסקולים וקשיים אך נמנע מlestף בהם בשל הקשיי לבטא קושי ונזקנות, וכאשר חש חוסר נאמנות מצד בת זוגו, فعل בצורה אלימה ותוקפנית כלפי. מנגד, ולהתרשםותם, הנאשם הינו בעל כוחות חיוביים לתפקיד, עולם ערכיהם תקין, המתמקד בעבודתו. הוסף, כי התנהלוותו המתואמת בכתב האישום אינה מאפיינית אותו, ומaz עורך הנאשם שינוי לטובה בדףו התנהגותו. כאשר הפנים את התנהלוותו במערכת היחסים, פנה לטיפול באופן עצמאי. בנוסף, הנאשם לקח אחראות על מעשיו ונראה כי ההליכים הפליליים מהווים גורם מרתקיע.

16. שירות המבחן אינם ממלייצ על הטלת עונש מאסר, אף לא בדרך של עבודות שירות, שכן יהיה בכך כדי לפגוע בפרנסתו ותפקודו ההורי, ובהיעדר דמות הורית מתפקדת, יליהו יפגעו באופן ניכר. נוכח טעמים אלו, ממלייצ שירות המבחן לבטל את הרשעה, ולהטיל עליו צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות.

טענות הצדדים לעונש

17. בטיעוניה לעונש צינה המאשימה, כי הנאשם ליד 1984, נעדר רישום פלילי, אשר הודה במעשיו בהתאם לכתב האישום המתווך. המאשימה הפנתה לנסיבות האירוע בשני האישומים, וכן הערכים המוגנים אשר נפגעו בעקבותיו. לדבריה, מתוך הענישה במקרה זה הינו החל במספר חדש מאסר שירוצו בעבודות שירות ועד 18 חודשים. צוין, כי הנאשם נטל אחראות על מעשיו, הפנים את בעיות התנהגותו, הביע חרטה על המעשים, וכן פנה לשינוי טיפולו באופן עצמאי. מנגד הפנתה לדברי המתלוונת, לכך שבסלה משך שנים מלאימות מילולית וחיס מזלזל מצד הנאשם, אשר גרמו לה לחוש חוסר ביטחון בביתה.

18. המאשימה התנגדה לביטול הרשעה, והפנתה לפסיקה תומכת, בהתאם עתירה להטיל על הנאשם חדש מאסר אשר ירצה בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי וקנס.

19. הסגנור ציין כי מתוכנו של הتفسיר עולה תמורה חיובית מאוד אודות הנאשם. הנאשם נטל אחראות על המעשים, הוא נעדר רישום פלילי מכל סוג, שימוש כקצין במצו"ח, וכן מתנדב במסגרת שירות מילואים. הנאשם מנהל את מערכת האבטחה של עיריית ירושלים מזה כ-9 שנים, והוא מטפל ב-5 ילדים קטינים אשר נמצאים בשמורת משותפת, כאשר הגدول מבנים בחזקתו.

20. נוכח טעמים אלו עתירה ההגנה לאמץ את עמדת שירות המבחן.

21. הנאשם מסר כי הוא עבר תהליכי טיפול ארוך ומשמעותי, וכיום נמצא בזוגיות חדשה ארוכה וטובה אשר מתאפיינת בקשרות משותפות. הנאשם הוסיף, כי הוא לא רואה עצמו חוזר להתנהלוותו בעבר, וביקש כי מסגרת עבודתו לא תיפגע בעקבות ההליך הפלילי.

דין:

עמוד 3

22. כאמור, עמדת המאשימה נוכח הסדר הטעון שנרקם בין הצדדים, ותוכנו של תסקير המבחן, להטלת עונש מאסר למשר חדש ימים אשר ירצה על דרך עובדות השירות. מנגד, עמדת ההגנה הינה לביטול הרשותה, כפי שמליצת הتسקיר. אוסף, כי במסגרת הסדר הטעון סוכם בין הצדדים, כי תסקיר המבחן ייתן התייחסותו גם בסוגיות הרשותה, וכן המלצהם הינה להורות על ביטולה, והעדפת רכיבי ענישה שיקומיים.

23. סוגיה זו של אי- הרשותה מעוגנת בסעיף 192א לחס"פ, וכן בסעיף 71א(ב) ובסעיף 1(2) לפוקודת המבחן [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, אשר בຄולם הוסמך בית המשפט ליתן צו מבחן או צו שירות ל佗עלת הציבור, תוך הימנעות מהרשותה.

24. במסגרת ע"פ 2083/96 כתוב נ' מדינת ישראל פ"ד, נב(3) 337 נקבע כי באופן כללי, משוחחת ביצועה של עבירה, יש להרשות את הנאשם, זולת מקרים יוצאי דופן בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנואם מן הרשותה לבין חומרתה של העבירה (ראו: סעיף 6 לפסק דינה של כב' השופטת דורנר).

25. עוד נקבע בפרשת כתב הנ"ל, כי מטרת השימוש בסעיף זה לחוק היא שיקומית, והוא טובא בכלל השיקולים לפטור את הנאשם מהרשותה. בפסה"ד נקבע כי "עשה שימוש בכל זה כאשר יתקיימו שני תנאים אלו במצטבר:

א. הרשותה טוביל לפגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

ב. סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרא המסתומים על הרשותה

בלוי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים שפורטו בפסה"ד.

26. בפסקה מאוחרת נקבע שאי הרשותה של הנאשם, שאשמו הוכחה, היא חריג לכל שכן יש בה ממד של פגיעה בעקרון השוויון בפני הדין. לפיכך נקבע שבתי המשפט מצוים לעשות שימוש מושכל וזהיר בסמכות שניתנה להם על פי סעיף 71א(ב) לחוק העונשין ולהימנע מהרשותה הנאשם רק במקרים חריגים בהם מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת, וזאת בכך למנוע פגעה מהותית בעקרון השוויון בפני החוק ובשיעור ענישה אחרים (ראו בהרחבה: ע"פ 1082/06 מיכאל שוראקי נ' מדינת ישראל (20.6.06); וכן השוו אודות השימוש חריג בסעיף אי הרשותה: רע"פ 1666/05 יאיר סטבסקי נ' מדינת ישראל (24.03.05); ע"פ 1042/03 מצרפלס שותפות מוגבלת בע"מ (1974) נ' מדינת ישראל, נח(1) 721 (2003)).

27. בע"פ 2669/200 מדינת ישראל נ' פלוני, פ"ד נד(3), 685, (17.8.00) נקבע כי: "משמעותו של בית המשפט לשקל כל האימטי יכול את הכלל בדבר בחותמת הרשותה ומתי יכול את חריג בדבר הימנעוט מהרשותה, נדרש איזון שיקולים המעיד את האינטרס הציבורי אל מול נסיבותו האינדיבידואלית של הנאשם... במאזן השיקולים האמור גובר בדרך כלל השיקול הציבורי ורק נסיבות מיוחדות, חריגות ויוצאות דופן ביותר תצדקה סטייה מחותמת מצינו הדין בדבר הרשות העבריין, וזאת, לרוב, כאשר עלול להיווצר יחס בלתי סביר בין הנזק הצפוי מהרשותה בדיון לבין חומרתה של העבירה והנזק הצפוי לעבריין מהרשותה".

28. עוד נקבע בפסקה שאחד השיקולים המהותיים שייתו את הcpf לטובת אי הרשותה הינו כאשר בית המשפט משתכנע שהנאשם הפנים את חומרת מעשיו והביע חריטה לגביםם (ראו: ת"פ 40200/99 מדינת ישראל נ' שלמה איזנברג (10.02.04)).

29. לצורך הכרעה בחלוקת שבין הצדדים הבatoi בחשבון את הנתונים הבאים:

עמוד 4

א. הנואשם הינו בן 38 אב ל-5 ילדים קטינים, נעדר רישום פלילי מכל סוג.

ב. הנואשם הודה ונטל אחריות על מעשיו, ומАЗ ביצוע העבירות חלפו למעלה מרבע שנים. מאז אותם אירועים לא נפתחו לנואשם תיקים נוספים.

ג. להתרשות שרות המבחן המדובר בנואשם בעל כוחות חיובים לתפקיד, עולם ערכיים תקין, אשר התנהלותו במסגרת אותו אירועי הינה חריגה, כאשר הרקע לביצוע נזע בפגיעה עמוקה מצד בת זוגו. בנוסף, ובעקבות אותו אירועי פנה הנואשם מיזמתו להליך טיפול אשר מסיע בהתקדמותו באופן ניכר. בהתאם לאירועים, הרי שיש להביא בחשבון את התקoon שנעשה בכתב האישום, וכן הבארת המאשימה בדיון מיום 9.2.2022 כי החבלה המופיעה באישום 2, הינה כתוצאה מנפילת המתлонנת לרצפה, והמכה אותה קיבלה.

ד. לדעת גורמי המקצוע, יש להימנע מהטלת עונש מאסר, אף לא בדרך של עבודות שירות, כדי להימנע מגעה בצרפת ותפקידו ההורי של הנואשם, נוכח המצב המשפטי כפי המתוואר בתסaurus.

30. בפסקית בהמ"ש העליון נקבע כי בבואה בית המשפט לדון בבקשת ביטול הרשעה, עליו לבחון את הנזק העולם להיגרם לנואשם, כאשר עליו להתייחס לנזק מוחשי וكونקרטי, ולא לאפשרויות תיאוריות לפיהן עלול להיגרם לנואשם נזק בעתיד. ראו: רע"פ 9118/12 פריגן ב' מדינת ישראל (נבו, 3.1.2013). במקרה דן, המלצה שירות המבחן הינה כאמור לסיום הליך בא-הרשעה, זאת כדי למנוע פגעה במסגרת תעסוקתו של הנואשם, כאחראיabantcha בעיריית ירושלים, פגעה אשר תשlij מעבר לנואשם עצמו, גם על התא המשפחתית שלו, כעולה מתפקיד השירות המבחן ועמדת גורמי הרוחה- כפי שהובאה בתסaurus המבחן. סבורני, כי בנסיבות מקרה זה יש לקבוע, כי המלצה שרות המבחן עולה בקנה אחד עם דרישת הפסקה בכל הנוגע לסוגיה זו, ובהתאם לאמץ את עמדת ההגנה ולהוראות על סיום הליך בא-הרשעה, זאת לצד צו של"צ (בhaiqf נרחב יותר) וחתיימה על התcheinות.

31. אשר על-כן, הנהני מורה כדלקמן:

א. הרשות הנואשם בדיון מבוטלת, והליך מסתיים בא-הרשעה, תוך קביעה שהנאשם ביצע את העבירות שבכתב האישום המתוון.

ב. צו שירות לtauולת הציבור בהיקף של 250 שעות. שירות המבחן מתבקש להגיש תכנית של"צ לאישור בית-המשפט עד ליום 2.5.2023.

ג. התcheinות בסך 3500 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע בכתב האישום המתוון וזאת לשנה מאוחרת. רשמתי את התcheinות הנואשם בע"פ.

מצורנות בית המשפט תשליך העתק גזר דין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט המחויז תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ח שבט תשפ"ג, 09 פברואר 2023, במעמד הנוכחים.

